

всичкы-ты прѣдмѣты тогава сетнина-та ще бѣде значителна.

Най-напрѣдъ въ „Бащинъ Языкъ“ идѣтъ упражненія отъ имена сѣществителны, и послѣ отъ глаголы: прѣва-та чясть на „Бащинъ Языкъ“, коя-то е отрядена за прѣвѣ годинѣ, ся свръшыа съ просты, кѣсы прѣдложения, съставены отъ понятия, що сѣ усвоили дѣца-та.

Че има и писмовно занимаване съ тѣя упражнения, отъ само себе си е явно. Ученикѣ-тѣ пише и дописва недовръшено-то изрѣчение, или отговаря писменно на пытаніе-то въ Бащинъ Языкъ. Наистинѣ, тѣя упражнения не сѣ много; нѣ вѣрвамъ, че всякой добѣръ учитель не ще остане само съ тѣхъ, а по тѣхный примѣръ ще състави и ще напише на чернѣ-тѣ дѣскѣ много другы, за да могѣтъ ученицити да ги доплѣнятъ прѣвень устно и послѣ писмено.

3) *Народны притчи, гашанкы и поговоркы.*

Народны-ты притчи сѣ важны въ прѣвоначално-то учение на бащиный языкъ, защото въ тѣхъ, като въ оглядало, ся изображява народный животъ съ всичкы-ты си живописны особености. Съ нищо друго толкова неможе да ся докара едно дѣте да разбере народный животъ, колкото, ако му ся тлѣкува значение-то на народны-ты притчи. Въ тѣхъ ся отражявать всичкы-ты страны на народный животъ: домашний, полескый, планинскый, и общественый; потребности-ты на народа, и негови-ти навыци; какъ гляда той на природѣ-тѣ, на люде-ты, и на знаменованіе-то на всичкы-ты явления на живота.

Нѣ, може да рѣче нѣкой: че не е ли още рано да ся запознава дѣте-то съ народный животъ, когато работа-та е само да ся научи да чете и да пише?